

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csp/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200393
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráň Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6918200393.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráň Vinczeovou, v právnej veci žalobkyne X. M., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. XXX XX F. X, právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátene názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru eventuálne o určenie neplatnosti spotrebiteľského úveru a o zaplatenie finančného zadost'učinenia, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni žalovaným na základe Zmluvy o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“ zo dňa 24. 06. 2004 je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni finančné zadost'učinenie v sume 2.500,- Eur.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalobkyňa m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 249,50 Eur pripojeným príkazom na úhradu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobou zo dňa 26. 01. 2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 30. 01. 2018 sa žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala určenia, že spotrebiteľský úver jej poskytnutý žalovaným na základe Zmluvy o vydaní a používaní Pôžičkovej karty Triangel PREMIUM VÚB, a. s. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 06. 2004 je bezúročný a bez poplatkov eventuálne určenia, že Zmluva o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel PREMIUM VÚB, a. s. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24. 06. 2004 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Po ďalšie si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila aj nárok na finančné zadost'učinenie v sume 5.587,48 Eur a nárok na náhradu trov konania.

2) Podanú žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že dňa 24. 06. 2004 uzatvorila so žalovaným „Zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel PREMIUM č. XXXXXXXXXXXX“ (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni kreditnú kartu. Žalovaný poskytol peňažné prostriedky žalobkyni prostredníctvom kreditnej karty, a teda je nevyhnutné predmetnú Zmluvu o úvere podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „zákon č. 258/2001 Z. z.“) s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 citovaného zákona. Predmetná Zmluva o úvere, na základe ktorej bola poskytnutá kreditná karta podľa vyjadrenia žalobkyne neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z. z. a súčasne obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa

poukázala na to, že podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať:

- v súlade s písm. a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v predmetnej Zmluve o úvere absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe,
- v súlade s písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov, pričom v Zmluve o úvere údaj o RPMN absentuje.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu Zmluvy o úvere musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej aj ako „RPMN“). RPMN odzrkadľujúca celkovú odplatu za poskytnutie úveru je referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými finančnými produktmi na trhu. V prípade, že údaj o RPMN v Zmluve o úvere absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ podľa vyjadrenia žalobkyne vedomý. Po ďalšie žalobkyňa uviedla, že v predmetnej Zmluve o úvere súčasne úplne absentuje aj akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie (predaj) spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle vtedy platnej a účinnej právnej úpravy za následok, že dodávateľ nemôže požadovať od spotrebiteľa zaplatenie nedojednaných úrokov a poplatkov v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ rovnako vedomý. Úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Predmetná Zmluva o úvere podľa tvrdení žalobkyne neobsahuje údaj, ktorý sa týkal úrokov o ktoré bude úver navýšený. Žalobkyňa má za to, že žalovaný nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver vo forme úrokov a rôznych poplatkov o ktoré mal byť úver navýšený v dôsledku absencie základných náležitostí v Zmluve o úvere. Ďalej žalobkyňa poukázala na konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. z. 12Csp/67/2017, v ktorom žalobkyňa požadovala od žalovaného bezdôvodné obohatenie prijaté v súvislosti so Zmluvou o úvere. Žalobkyňa poukázala na to, že z obsahu listín založených vo vyššie uvedenom súdnom spise vyplýva, že čerpala od žalovaného prostredníctvom kreditnej karty celkovú čiastku 12.026,10 Eur a uhradila žalovanému sumu vo výške 17.613,58 Eur. Celkovo sa tak žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou vo výške 5.587,48 Eur. Podľa tvrdení žalobkyne sa žalovaný aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam aj naďalej domáha voči nej zaplatenia neexistujúcej pohľadávky vo výške 5.596,68 Eur s poukazom na Zmluvu o úvere. Žalobkyňa je toho názoru, že je zo strany žalovaného vystavená šikanóznemu vymáhaniu neexistujúcej pohľadávky, a to aj napriek neúspechu žalovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017. Ďalej žalobkyňa v podanej žalobe poukázala na to, že je na základe nesprávnych údajov poskytnutých žalovaným evidovaná v rozpore so skutočnosťou ako dlžník zo Zmluvy o úvere v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako „register dlhov“) podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z.. Úspech žalobkyne v tomto konaní jej má umožniť dosiahnuť opravu nesprávností v registri dlhov podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z. z. a napraviť jej postavenie vo vzťahu k potenciálnym poskytovateľom služieb, ktorí majú do registra prístup. Za daného protiprávneho stavu, ktorý vyvolal žalovaný neostalo žalobkyni iné, ako uplatniť na svoju ochranu právo priznané jej § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“). Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že má v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nárok aj na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Žalobkyňa sa domáha voči žalovanému finančného zadosťučinenia vo výške 5.587,48 Eur. Požadované finančné zadosťučinenie zodpovedá sume bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný na úkor žalobkyne získal a vo vzťahu ku spôsobu a intenzite porušenia zákona zo strany žalovaného, považuje žalobkyňa jeho výšku za primeranú a zodpovedajúcu účelu inštitútu finančného zadosťučinenia, ktoré je dodávateľ povinný poskytnúť poškodenému spotrebiteľovi. Žalobkyňa vo vzťahu k požadovanému finančnému zadosťučineniu ďalej uviedla, že požadované finančné zadosťučinenie má byť na jednej strane satisfakciou pre jej osobu, ktorá bola vystavená protiprávnemu konaniu žalovaného, ale súčasne má byť aj vyjadrením sankcie, ktorá postihuje žalovaného, ktorý závadne konal (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 302/2006 zo dňa 20. 03. 2008).

3) Následne uznesením č. k. 16Csp/13/2018-21 zo dňa 06. 03. 2018 tunajší súd podľa § 167 ods. 2 CSP žalovaného vyzval, aby sa v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 30. 01. 2018 a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4) Žalovaný sa k žalobe žalobkyne zo dňa 26. 01. 2018 prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril vo svojom podaní zo dňa 21. 03. 2018 (na č. I. 38 a nasl. p. v.) a uviedol, že žaloba je v časti určenia neplatnosti Zmluvy o úvere, eventuálne určenia ako zmluvy bezúročnej a bez poplatkov zjavne nedôvodným a neopodstatneným konaním, keďže všetky sporné práva a povinnosti súvisiace s predmetnou zmluvou už boli medzi jej účastníkmi vysporiadané ešte v roku 2017. Žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že žalobkyňa odvodzuje svoj I. žalobný návrh od údajných obsahových nedostatkov Zmluvy o úvere a súčasne odkazuje na konanie vedené pred Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017, v ktorom bol na základe jej žaloby dňa 27. 04. 2017 vydaný (v súčasnosti už právoplatný) platobný rozkaz, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobkyni sumy 5.587,48 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne a tiež k náhrade trov konania. Žalovaný predmetnú sumu ešte dňa 29. 05. 2017 dobrovoľne uhradil. K dobrovoľnému plneniu podľa vyššie uvedeného platobného rozkazu pristúpil žalovaný podľa svojho vyjadrenia výlučne z dôvodu, že nemal záujem zotrvať v potenciálne dlhotrvajúcom a nákladnom spore so žalobkyňou, ktorý by svojou povahou zaťažoval nielen obidve strany sporu, ale aj konajúci súd. Plnením v zmysle daného platobného rozkazu došlo podľa vyjadrenia žalovaného k odstráneniu a usporiadaniu všetkých sporných práv a povinností, ktoré medzi žalobkyňou a žalovaným v súvislosti so Zmluvou o úvere existovali. Pokiaľ mala byť účelom žaloby žalobkyňou naznačovaná súvislosť s elektronickým registrom údajov o spotrebiteľských úveroch, vedeným podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., tak uvedené podľa názoru žalovaného len potvrdzuje zjavnú nedôvodnosť žaloby v I. určovanom výroku. Žalobkyňa podľa názoru žalovaného totiž svoju evidenciu ako „dlžníka“ zo Zmluvy o úvere v takomto registri nielen žiadnym spôsobom nepreukázala, ale navyše sa jedná o požiadavku, resp. úvahu žalobkyne, na ktorú žalovaný beztak nemá dosah, keďže nie je správcom takéhoto registra. Na zjavnej nedôvodnosti žaloby žalobkyne pritom podľa vyjadrenia žalovaného nič nemení ani znenie ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré síce s účinnosťou od 01. 01. 2018 umožňuje spotrebiteľovi v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere podať aj tento osobitný typ „určovacej žaloby“, avšak aj v tomto prípade musí žaloba vychádzať z existencie reálne sporných práv a povinností, ktorým je potrebné v rámci súdneho sporu poskytnúť ochranu. Nakoľko voči žalobkyni nie je zo Zmluvy o úvere uplatňovaný zo strany žalovaného žiadny nárok, pričom všetky sporné práva a povinnosti boli odstránené dobrovoľným plnením v zmysle vyššie uvedeného platobného rozkazu, je podľa názoru žalovaného evidentné, že žaloba žalobkyne je nedôvodným podaním. Po ďalšie považuje žalovaný žalobkyňou podanú žalobu za nedôvodnú aj z toho dôvodu, že zo Zmluvy o úvere má jednoznačným spôsobom vyplývať, že všetky zákonom stanovené náležitosti sa v jej obsahu nachádzajú, a to buď v prevej časti danej Zmluvy o úvere, prípadne v jej neoddeliteľných súčiastiach, konkrétne v Obchodných podmienkach a Cenníku. S poukazom najmä na skutočnosť, že žalobkyňou poukazovaný údaj o RPMN sa nachádza v podobe indikatívneho výpočtu riadne v Cenníku, a údaj o úrokovej sadze a poplatkoch spojených s poskytnutým úverom sa nachádza taktiež riadne uvedený v Cenníku, tak podľa vyjadrenia žalovaného nemožno konštatovať záver o bezúročnosti, či bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, nakoľko tento záver z obsahu Zmluvy o úvere žiadnym spôsobom nevyplýva. Žaloba je podľa tvrdenia žalovaného zjavne nedôvodná aj v časti požadujúcej vyhlásenie Zmluvy o úvere za neplatnú. Je tomu tak nielen z dôvodu, že žalobkyňa v žalobe neuvádza ani jednu rozhodujúcu skutočnosť opodstatňujúcu tento záver, ale neplatnosť Zmluvy o úvere je v konkrétnej veci vylúčená tiež s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z., keď v predmetnej veci nie je medzi stranami sporné, že úver bol na základe Zmluvy o úvere žalobkyni poskytnutý a tento aj reálne začala čerpať, čo samé o sebe bráni následku jej úplnej neplatnosti. Žaloba je podľa vyjadrenia žalovaného nedôvodná a právne nepodložená tiež v časti o priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Jednak z dôvodu, že žalovaným bola v zmysle už spomínaného platobného rozkazu a v súvislosti so Zmluvou o úvere dňa 29. 05. 2015 zaplatená suma v celkovej výške 6.141,07 Eur, ako aj z toho dôvodu, že požiadavka žalobkyne na priznanie finančného zadostučinenia v požadovanej výške sa navyše javí byť v ponímaní žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Plnenie vyplatené žalobkyni v zmysle platobného rozkazu malo fakticky za následok, že žalobkyňa užívala celý úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere (od roku 2004) zadarmo, keďže zaň nehradila žiadne úroky a poplatky. Inak povedané, žalobkyňa podľa názoru žalovaného zo zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere počas celého jeho trvania nesporne benefitovala. V uvedenom kontexte preto ďalšia požiadavka žalobkyne na zaplatenie sumy v celkovej výške 5.587,48 Eur vykazuje výrazné znaky rozporu s dobrými mravmi a zneužívania práva. V nadväznosti na vyššie uvedené má žalovaný za to, že žaloba žalobkyne je v celom rozsahu nedôvodná, nakoľko všetky sporné práva a povinnosti už boli usporiadané v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12Csp/67/2017 a zároveň k požiadavke o priznanie primeraného finančného zadostučinenia absentujú tak skutkové, ako aj právne dôvody na jeho priznanie a preto

žalovaný navrhol, aby súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a žalobkyňu zaviazal na náhradu trov konania.

5) Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného doručenom tunajšiemu súdu dňa 24. 04. 2018 (na č. I. 44 a nasl. p. v.) poukázala na úvod na to, že vydanie platobného rozkazu v konaní vedenom pred Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017, na základe ktorého žalovaný žalobkyňu plnil, nezakladá žiadnu prekážku pre možnosť žalobkyne domáhať sa rozhodnutia v zmysle žalobkyňou formulovaného žalobného petitu v tejto veci. V danej súvislosti ide konkrétne o to, že vo vyššie uvedenom konaní nebola otázka právnej stránky Zmluvy o úvere riešená, dokonca aj pre prípad, že by súd v predmetnom konaní nerozhodol v skrátanom konaní platobným rozkazom, ale by rozhodoval formou rozsudku, tak žaloba žalobkyne v konaní pod sp. zn. 12Csp/67/2017 znela na zaplatenie, nie o určenie bezúročnosti úveru eventuálne o určenie neplatnosti zmluvy. S ohľadom na uvedené má žalobkyňa za to, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12Csp/67/2017 neboli medzi žalobkyňou a žalovaným odstránené všetky sporné práva a povinnosti, aj s odvolaním sa na list - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02. 07. 2017, čo svedčí o tom, že žalovaný sa aj naďalej domáha voči žalobkyňu zaplatenia neexistujúcej pohľadávky. Žalobkyňa opätovne poukázala na to, že je na základe nesprávnych údajov poskytnutých žalovaným evidovaná v rozpore so skutočnosťou ako dlžník zo Zmluvy o úvere v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch („register dlhov“) podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný je jedným zo zriaďovateľov daného registra, v dôsledku čoho žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že tento nemá na daný register dosah. Vo vzťahu k dôvodnosti neplatnosti Zmluvy o úvere, žalobkyňa uviedla, že dôvod tejto neplatnosti má spočívať v tom že uzatvorená zmluva žiadnym spôsobom nevymedzuje nevyhnutý parameter úverovej zmluvy, a to odplatosť za poskytnutie peňažných prostriedkov, dokonca nevymedzuje ani rozsah poskytnutých peňažných prostriedkov, ktoré sa dali žalobkyňu k dispozícii na užívanie. Z textu zmluvy tak vôbec nie je badateľný záväzok o tom, že žalobkyňu mali byť poskytnuté akékoľvek peňažné prostriedky z kreditnej karty a tiež z nej nie je vôbec zrejmé, že by sa to malo stať za odplatu vo forme úroku. Na strane druhej dôvod o bezúročnosti spotrebiteľského úveru spočíva v absencii náležitosti RPMN. V Zmluve o úvere tiež absentuje akékoľvek dojednanie o úrokoch a poplatkoch, v dôsledku čoho dochádza tiež k faktickému následku bezúročnosti a bezpoplatkovosti, nakoľko takto nedojednané úroky a poplatky nemôže veriteľ požadovať. Žalovaná údaj o RPMN uvedený v Cenníku nepovažuje za platné dojednanie tejto náležitosti, pretože záväznosť Cenníka pre žalovanú nebola preukázaná, navyše uvádzanie tejto náležitosti v ostatných „komponentoch zmluvy“ je nepostačujúce, a tiež sa jedná podľa vyjadrenia žalobkyne len o príkladný, nie presný výpočet RPMN. Podľa vyjadrenia žalobkyne v Zmluve o úvere absentuje aj dojednanie o úrokoch. Žalobkyňa má za to, že ňou podaná žaloba je dôvodná aj v časti o zaplatenie finančného zadostučinenia. Je podľa tvrdenia žalobkyne potrebné reflektovať tú skutočnosť, že to bol práve žalovaný, kto mal rozhodujúci vplyv na vyhotovenie zmluvného formulára, ktorý následne predložil na podpis žalovanej v stave, ktorý nebol spôsobilý založiť medzi stranami tohto sporu akýkoľvek zmluvný vzťah pre nedostatky, ktoré zmluvnému formuláru žalobkyňa v danom súdnom spore žalovanému vytyka. Žalobkyňa nebola v postavení, kedy by bola schopná v rámci kontrakčného procesu vyjednať zmeny v znení formulára tak, ako ho pripravil žalovaný, tento mohla žalobkyňa len podpísať, resp. nepodpísať. Žalobkyňa má za to, že za stavu, kedy miera participácie strán sporu na procese uzatvárania zmlúv je diametrálne odlišná v prípade dodávateľa na jednej strane a spotrebiteľa na strane druhej, nemožno následok v podobe neplatnosti zmluvy, či bezúročnosti úveru rovnomerne pričítať tak konaniu dodávateľa ako i konaniu spotrebiteľa. Nemožno prehliadať povinnosť dodávateľa postupovať s odbornou starostlivosťou pri uzatváraní zmlúv. Navyše žalobkyňa dala do pozornosti súdu aj to, že sankcia v podobe bezúročnosti úveru je sankciou zákonom predpokladanou pri pochybení dodávateľa a nastupuje vždy aj v prípade, že spotrebiteľ takú „nedokonale“ zmluvu podpísal. Aj z uvedeného je podľa názoru žalobkyne zrejmé, že zodpovednosť za stav zmluvy predkladanej na podpis nesie dodávateľ. Žalobkyňa v závere svojho vyjadrenia poukázala na to, že požadované finančné zadostučinenie je na jednej strane satisfakciou pre ňu za to, že bola vystavená protiprávnemu konaniu žalovaného, ale súčasne je aj vyjadrením sankcie, ktorá má postihnúť žalovaného. Na základe vyššie uvedeného žalovaná na podanej žalobe trvala aj naďalej.

6) Vo svojom podaní zo dňa 03. 07. 2018 (na č. I. 58 a nasl. p. v.) sa žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 23. 04. 2018 okrem už vyššie uvedených skutočností vyjadril v tom zmysle, že je toho názoru, že žaloba ostáva aj po podaní repliky zjavne nedôvodným a neopodstatneným podaním, nakoľko už boli všetky spory zo Zmluvy o úvere medzi jej účastníkmi v celom rozsahu vysporiadané ešte v roku 2017.

7) Súd následne vo veci vytyčil pojednávanie na deň 19. 12. 2018, ktorého sa zúčastnil iba právny zástupca žalobkyne. Na danom pojednávaní právny zástupca žalobkyne uviedol, že trvajú na žalobe v celom rozsahu. Zmysel podanej žaloby v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru vidia v tom, aby vniesli stav právnej istoty do úverového vzťahu sporových strán. Vo vzťahu k uplatnenému finančnému zadosťučineniu sa právny zástupca žalobkyne vyjadril v tom zmysle, že je daný zákonný predpoklad na jeho vydanie. Poukázal na to, že uplatnené finančné zadosťučinenie plní jednak satisfakčnú funkciu. Ohľadom tejto funkcie uviedol, že žalovanej bol spôsobený určitý diskomfort zo strany žalovaného a to tým spôsobom, že žalovaná bola dlhé roky vystavená tomu, že sa žalovaný na jej úkor z dôvodu, že zmluvný vzťah, ktorý uzatvorili nebol uzatvorený v súlade so zákonom, na žalovanej obohacoval. Na strane druhej právny zástupca žalovanej poukázal aj na sankčnú funkciu finančného zadosťučinenia, a to v tom zmysle, aby sa žalovaný aj do budúcnosti správania akého sa dopustil voči žalobkyni už ďalej nedopúšťal. Vo vzťahu k žalovanému právny zástupca žalobkyne ďalej poukázal na to, že je toho názoru, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti pri uzatváraní zmluvného vzťahu, čo možno usúdiť už iba zbežným nahliadnutím do Zmluvy o úvere, ktorá neobsahuje základné údaje potrebné pre informovanosť spotrebiteľa v zmysle zákona. Právny zástupca žalobkyne po ďalšie poukázal aj na to, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu jeho povinností aj v tom zmysle, že žalobkyni zaslal oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré je datované dňa 02. 07. 2017, t. j. už po tom, čo došlo zo strany žalovaného k dobrovoľnému vydaniu bezdôvodného obohatenia. V rámci tejto listiny žalovaný oznámil žalobkyni, že sa stal splatným jej dlh v celom rozsahu naraz a že čiastka, ktorú má zaplatiť predstavuje sumu 5.596,68 Eur. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že dané situácie vyvolané žalovaným na žalobkyňu pôsobili stresujúco. Vzhľadom na uvedené právny zástupca žalobkyne navrhol jej výsluch. Za účelom výsluchu žalobkyne bolo pojednávanie odročené na deň 04. 02. 2019.

8) Následne sa žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k otázke finančného zadosťučinenia vyjadrila vo svojom podaní zo dňa 07. 01. 2019 (na č. I. 85 a nasl. p. v.). Poukázala opätovne na to, že si v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017 voči žalovanému úspešne uplatnila právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zákonný predpoklad na to, aby jej ako žalobkyni vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie je v tejto súvislosti podľa jej názoru jednoznačne splnený. Pokiaľ je porušenie práva alebo povinnosti a jeho úspešné uplatnenie na súde rozhodným predpokladom pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie, potom musí podľa tvrdení žalobkyne v súvislosti s otázkou výšky nároku na primerané finančné zadosťučinenie zohrávať úlohu aj intenzita tohto porušenia. Intenzitu porušenia práva alebo povinnosti zo strany dodávateľa, teda žalovaného v tomto prípade vyjadruje výška bezdôvodného obohatenia získaného žalovaným na úkor žalobkyne, teda suma 5.587,48 Eur, ktorá suma síce bola vyplatená žalobkyni vo vyššie uvedenom súdnom konaní, avšak ani uvedené konanie žalovaného nemá žiadny vplyv na skutočnosť, že dlhé obdobie predtým (od roku 2004, kedy bola uzatvorená Zmluva o úvere až do roku 2017, kedy žalovaný vyplatil žalobkyni bezdôvodné obohatenie), žalovaný konal závadne. Vzťah medzi výškou získaného bezdôvodného obohatenia a výškou priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je potom taký, že pokiaľ má mať finančné zadosťučinenie dostatočne výchovný a odstrašujúci účinok, treba vychádzať z toho, že finančné zadosťučinenie by sa malo rovnať majetkovej ujme, ktorá bola žalobkyni ako spotrebiteľovi spôsobená. Požadované finančné zadosťučinenie bude pre žalobkyňu zároveň satisfakciou za diskomfort, ktorý jej bol spôsobený tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017 bola nútená domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému. Požadované finančné zadosťučinenie bude pre žalobkyňu ďalej satisfakciou za okolnosti vyvolávané žalovaným, spočívajúce v jeho konaní, ktoré voči žalobkyni pôsobia stresujúco, nepríjemne a zaťažujúco.

9) Vzápätí bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného zo dňa 28. 01. 2019 (na č. I. 97 a nasl. p. v.), ktorým sa žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 07. 01. 2019. Žalovaný uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017 plnil platobným rozkazom uloženú povinnosť v prospech žalovanej v celom rozsahu a bez zbytočného odkladu po jeho doručení, pričom plnenie v zmysle vydaného platobného rozkazu bolo uskutočnené výlučne za účelom jeho proklientského postoja voči žalovanej. Nanajvýš zarážajúco a priam šikanózne vyznievajú podľa názoru žalovaného ďalšie nároky žalobkyne uplatňované v aktuálnom súdnom spore, predovšetkým na plnenie ďalšej sumy v nezanedbateľnom rozsahu 5.587,48 Eur, z titulu primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný zdôraznil, že žalovaná

počas trvania zmluvného vzťahu (teda za takmer 13 rokov) žiadne výčitky voči žalovanému v súvislosti so Zmluvou o úvere neadresovala, pričom žalovaný bez zbytočného odkladu po doručení platobného rozkazu plnil všetko to, čo žalovaná žiadala. Plnenie v zmysle vyššie uvedeného platobného rozkazu sa neuskutočnilo z dôvodu stotožnenia sa z dôvodmi tvrdenými žalobkyňou v rámci skoršieho konania, ale z dôvodu, že inú možnosť, ako korektne k zmluvnému vzťahu so žalobkyňou pristúpiť, než plnením v zmysle platobného rozkazu, žalobkyňa ani žalovanému nedala. Nadväzujúc na vyššie uvedené je preto názor žalobkyne o splnení zákonného predpokladu v podobe dôvodnosti jej nároku uplatneného v skoršom súdnom konaní skutkovo a právne nepodložený a nesprávny a s tým spojená požiadavka na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nedôvodná. V súvislosti s otázkou ujmy na strane žalobkyne a s ňou súvisiacou sankciou voči žalovanému, ktorej sa žalovaná domáha, by nemala byť prehliadaná ešte jedna významná skutočnosť - totiž plnením v zmysle platobného rozkazu vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 12Csp/67/2017 došlo k stavu, kedy žalovanému boli vrátené poskytnuté úverové prostriedky len v rozsahu istiny, bez akejkoľvek ďalšej odplaty. Uvedené podľa vyjadrenia žalovaného znamená, že peňažné prostriedky v rozsahu niekoľko tisíc eur za obdobie takmer 13-tich rokov (2004-2017) žalovaná užívala zadarmo, hoci tieto podliehali znehodnoteniu v podobe inflácie, ktorú však znášal výlučne žalovaný. Požiadavka žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie ďalších, viac než 5.500,- Eur za stavu, kedy táto takmer 13 rokov čerpala úver prakticky zadarmo, je tak možné vnímať aj cez prizmu zneužitia práva podľa čl. 5 CSP. Žaloba žalobkyne ostáva podľa názoru žalovaného nedôvodná tiež v časti navrhovaného výroku, ktorým sa žalobkyňa domáha určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, eventuálne určenia neplatnosti Zmluvy o úvere. Odhliadnuc od dôvodov pre ktoré nemôže byť žaloba ani v tejto časti dôvodná a ktoré žalovaný uviedol vo svojich doterajších podaniach, poukázal žalovaný aj na procesnú neprípustnosť požadovaných určení, a to z dôvodu, že Civilný sporový poriadok vo svojom ustanovení § 137 žalobu na takéto určenie neumožňuje. V uvedenej súvislosti a v prípade, ak sa žalovaná mienila dovoľávať aplikácie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. ako osobitného predpisu v zmysle § 137 písm. c), eventuálne d) CSP, tak jeho použitie na aktuálny spor nie je podľa názoru žalovaného možné. Zmluva o úvere bola totiž uzavretá a spadá pod režim zákona č. 258/2001 Z. z., z ktorého ustanovení prípustnosť žaloby na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, eventuálne neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania.

10) Súd následne konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho splnomocneného zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie konané dňa 04. 02. 2019 riadne a včas predvolaní. Žalovaný a jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili. Súhlasili s prejednaním sporu v ich neprítomnosti. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a ním splnomocneného právneho zástupcu.

11) Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 04. 02. 2019 uviedol, že trvá na svojich doterajších podaniach a skutočnostiach uvedených počas svojich prednesov, ktorých sa pridrižiava. Vo vzťahu k podanej žalobe ohľadom tej časti, ktorou sa žalovaná domáha určenia neplatnosti eventuálne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru má za to, žaloba, ktorá bola podaná na základe § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. je plne dôvodná. Poukázal, na to, že pri tomto druhu žaloby, teda pri žalobe podanej podľa ustanovenia § 137 písm. b) CSP, nie je potrebné preukázať naliehavý právny záujem. Vo vzťahu k druhému žalobnému petitu, t. j. finančnému zadosťučineniu, ktorého sa žalobkyňa domáha uviedol, že sa jedná o poskytnutie náhrady, ktorá má charakter nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobkyňou, a to podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. V tejto súvislosti poukázal aj na tú skutočnosť, že v rámci iného konania vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017 bola zo strany žalovaného vydaná žalobkyňi suma, ktorá však predstavovala vydanie bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k osobe žalobkyne poukázal ďalej na to, že žalobkyňa pracovala do roku 2007 ako zdravotná sestra, keď nastúpila na dôchodok. Z dôvodu, aby už ako dôchodkyňa i naďalej dokázala splácať žalovaným poskytnutú pôžičku, bolo nutné, aby si zaobstarala i ďalší príjem, pričom v rokoch 2010 - 2011 sa začala učiť po nemecky, a to z toho dôvodu, aby mohla pracovať ako opatrovatel'ka v Rakúsku. Túto prácu vykonávala až do roku 2017. Ďalej právny zástupca žalobkyne poukázal aj na to, že istina zo zmluvy, ktorej neplatnosti, prípadne určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa v danom súdnom spore žalobkyňa domáha, už bola zo strany žalobkyne uhradená v roku 2014, konkrétne v apríli. Do pozornosti súdu ďalej dal i tú skutočnosť, že žalobkyňa si nebola vedomá toho, že žalovanému by už nemala uhrádzať ďalšie platby. V opačnom prípade by si svoju životnú situáciu zariadila iným spôsobom. Súdu boli v súvislosti na uvedené skutočnosti predložené krátkou cestou do súdneho spisu i rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní nároku žalobkyne na

starobný dôchodok, ako aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo strany obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 02. 07. 2017, vo vzťahu ku ktorému právny zástupca žalobkyne apeloval na to, že žalovaný sa dožadoval zaplata dluhu v celkovej výške 5.596,68 Eur ešte aj v roku 2017. Ďalej právny zástupca žalobkyne uviedol, že v období rokov 2014 až 2017 bola žalobkyňa zo strany žalovaného opakovane kontaktovaná výzvami, prípadne sms správami za účelom splatenia dluhu v zmysle predmetného úveru. Žalovaná túto situáciu znášala psychicky veľmi ťažko. Zároveň aj práca, ktorú vykonávala v Rakúsku, t. j. práca ktorá si vyžadovala starostlivosť o starých ľudí, bola pre ňu náročná, pričom v dôsledku tejto práce sa u žalobkyne vyskytli aj problémy s chrbticou. Poukazujúc na všetky uvedené skutočnosti mal právny zástupca žalobkyne za to, že žalobkyňou podaná žaloba je v plnom rozsahu dôvodná.

12) Žalobkyňa počas výsluchu na pojednávaní vo veci samej poukázala na to, že z dôvodu, že ju žalovaný neustále kontaktoval za účelom zaplata dlžnej sumy, bola nútená ísť pracovať do E., keďže dôchodok, ktorý poberala ona a jej manžel nebol postačujúci na úhradu žalovaným požadovaných súm. Preto sa začala učiť po nemecky, keďže tento jazyk bolo potrebné pri práci opatrovateľky ovládať. X. E. si založila aj živnosť. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný ju ako aj jej manžela stále kontaktoval aj počas toho, ako pracovala ako opatrovateľka v E.. Keďže v minulosti pôsobila ako zdravotná sestra, bola agentúrou zasielaná na opatrovanie ľudí s ťažkým zdravotným stavom, väčšinou to boli ľudia v komatóznom stave, prípadne ľudia s vývodmi, takže práca s nimi bola pre žalobkyňu náročná. Túto prácu žalobkyňa vykonávala až do roku 2017, kedy jej dcéra zakázala túto prácu ďalej vykonávať. Žalobkyňa poukázala na to, že sa jej o týchto veciach ťažko rozpráva. Nepraje si, aby niekto iný takú situáciu zažil ako musela ona zažívať vo svojich 69 rokoch, kedy by si už mala užívať dôchodok. Poukázala pri tom aj na problémy, ktoré jej v dôsledku práce v zahraničí vznikli, a to na problémy po zdravotnej stránke, ohľadom ťažkostí, ktoré má s chrbticou. Je si vedomá toho, že jej zo strany žalovaného už bola poskytnutá finančná čiastka, avšak podľa jej názoru to nie je dostatočnou satisfakciou za to, čo si musela vytrpieť. Na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom toho, že či by žalobkyňa ďalej pracovala, keby si bola vedomá toho, že dlh voči žalovanému je už v apríli 2014 uhradený, žalobkyňa uviedla, že nie, avšak nakoľko si toho nebola vedomá, tak i naďalej pracovala ako opatrovateľka.

13) Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom spisu, a to so žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30. 01. 2018, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02. 07. 2017, dohodou o uznaní dluhu a jeho splácaní, všeobecnou plnou mocou udelenou právnenému zástupcovi žalobkyne zo dňa 19. 01. 2018, výpisom z obchodného registra žalovaného, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., Zmluvou o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“ zo dňa 24. 06. 2004, osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právneho zástupcu žalobkyne, odpoveďou na lustráciu žalobkyne v Registri obyvateľov, protokolom o poskytnutých údajoch zo dňa 02. 07. 2004, súhlasom o zvýšení úverového rámca zo dňa 15. 07. 2004, listom o vyhovení žiadosti o navýšenie úverového rámca žalobkyne zo dňa 22. 07. 2004, žiadosťou žalobkyne o zvýšenie úverového rámca zo dňa 24. 06. 2004, návratkami, listinou z č. I. 32, tlačivom - žiadosťou o vydanie kreditnej karty triangel vydávanej v spolupráci s SKK, výpisom z účtu žalovaného zo dňa 29. 05. 2017, plnomocenstvom udeleným právnenému zástupcovi žalovaného zo dňa 12. 03. 2018, cenníkom žalovaného platným od 21. 06. 2004, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 21. 03. 2018, vyjadrením žalobkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 23. 04. 2018, vyjadrením žalovaného k vyjadreniu žalobkyne zo dňa 03. 07. 2018, obsahom spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12Csp/67/2017, podaním žalovaného zo dňa 18. 12. 2018, podaním žalobkyne zo dňa 07. 01. 2019, podaním žalovaného zo dňa 30. 01. 2019, podaním žalovaného zo dňa 28. 01. 2019 a rozhodnutiami Sociálnej poisťovne predloženými žalobkyňou ohľadom jej dôchodku, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

14) Žalobkyňa dňa 24. 06. 2004 uzavrela so žalovaným ZMLUVU O VYDANÍ A POUŽÍVANÍ „Pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“. Predmetnú zmluvu podpísal zástupca žalovaného dňa 21. 06. 2004 a žalobkyňa dňa 24. 06. 2004. V Zmluve o úvere bol uvedený len údaj o splátkach úveru v počte 30krát, bez uvedenia výšky mesačnej splátky a výšky úverového rámca. Predmetná zmluva neobsahovala ani údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, o výške úroku z úveru, ani o výške a dôvode poplatkov.

15) Súd konštatuje, že predmetná Zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z.

16) Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere (ďalej iba ako „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

17) Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18) Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z. z. sa účely tohto zákona rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou 1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere, 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb, 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak, 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny, 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

19) Podľa § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z. z. sa účely tohto zákona rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

20) Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

21) Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22) Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

23) Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b)

opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=19.07.2005>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

24) Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25) Podľa § 137 písm. d) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26) Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

27) Na základe podanej žaloby žalobkyne bolo predmetom súdneho sporu určenie o neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere eventuálne určenie, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žaloba žalobkyne bola podaná ako eventuálna, preto sa súd najskôr zaoberal prvou časťou eventuálneho žalobného petitu (určením neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a po zistení že táto nie je dôvodná, keďže aj pri nesplnení podmienok podľa § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 129/2010 Z. z. je Zmluvu o úvere potrebné považovať za platnú, nakoľko bol žalobkyňi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a žalobkyňa ho začala čerpať, sa následne súd zaoberal aj druhou časťou eventuálneho petitu (určením, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov).

28) Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že Zmluva o úvere zo dňa 24. 06. 2004 uzavretá medzi sporovými stranami neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. účinnom v čase jej uzavretia, a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V dôsledku tohto nedostatku Zmluva o úvere síce nie je neplatná, avšak žalobkyňi poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Po ďalšie, v Zmluve o úvere absentuje akýkoľvek údaj o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie spotrebiteľského úveru, čo má v zmysle vyššie citovaného § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. za následok to, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Tvrdenia žalovaného ohľadom toho, že všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy sa nachádzajú v prvej časti zmluvy, prípadne v jej neoddeliteľných súčasťach, konkrétne v Obchodných podmienkach a Cenníku sú podľa názoru súdu irelevantné, keďže z intencií vyššie citovaných zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že tieto údaje majú byť obsiahnuté priamo v spotrebiteľskej zmluve a nie v jej prílohách, resp. súčasťach, tak aby boli pre spotrebiteľa jasné všetky podmienky zmluvy v čase jej podpisovania, aby tak spotrebiteľ mohol vyhodnotiť, či predmetnú zmluvu podpíše, alebo nie.

29) Súd ďalej konštatuje, že v prípade žaloby podanej žalobkyňou ako spotrebiteľom v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. nemusí byť pri určení, že je zmluva bez poplatkov a bez úrokov (resp. že je neplatná) preukázaný naliehavý právny záujem. Preto v týchto prípadoch žaloba nemôže byť zamietnutá z dôvodu prípadného nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a žalobkyňa ani nie je povinná naliehavý právny záujem tvrdiť a preukázať. Preto sa súd otázkou naliehavého právneho záujmu bližšie nezaoberal.

30) Vzhľadom na to, že súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že úver poskytnutý žalovaným je pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí bezúročný a bez poplatkov, žalobe v prvej časti žalobného návrhu vyhovel a určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyňi žalovaným na základe Zmluvy o vydaní a používaní „Pôžičkovej karty Triangel PREMIUM“ zo dňa 24. 06. 2004 je bezúročný a bez poplatkov. Súd pri svojom rozhodnutí okrem preskúmania sporovými stranami uzatvorenej zmluvy bral do úvahy aj tú skutočnosť, že v rámci iného súdneho sporu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12Csp/67/2017 došlo zo strany žalovaného na základe platobného rozkazu č. k. 12Csp/67/2017-55 zo dňa 27. 04. 2017, právoplatného dňom 29. 05. 2017 k dobrovoľnému vydaniu bezdôvodného obohatenia, teda toho čo žalobkyňa uhradila nad rámec ňou čerpaných prostriedkov, v čoho dôsledku sa súd domnieval, že žalovaný nerozporoval skutočnosť, že ním poskytnutý úver na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu je bezúročný a bez poplatkov. Argumenty žalovaného ohľadom toho, že sa v prípade dobrovoľného plnenia povinnosti určenej vyššie uvedeným platobným rozkazom jedná o jeho výlučne proklientský postoj voči žalobkyňi, hoci žalovaný sa s dôvodmi uloženej povinnosti nestotožňoval, považuje súd za nepresvedčivé. Napokon v samotnom platobnom rozkaze bol žalovaný poučený o tom, že ak nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu, má právo podať voči nemu odpor. Súd ďalej konštatuje, že má za to, že rozhodnutie súdu na základe žalobkyňou podanej

žaloby vznesie do zmluvného vzťahu sporových strán právnu istotu a to aj tak na strane žalobkyne, ako aj na strane žalovaného v čoho dôsledku možno predchádzať ďalším možným súdnym sporom zmluvných strán, prípadne ich právnych nástupcov. Súd sa nestotožňuje s tvrdeniami žalovaného ohľadom toho, že právne vzťahy sporových strán považuje za definitívne vyriešené súdnym konaním vedeným na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 12Csp/67/2017. O tejto skutočnosti svedčí aj ten fakt, že po právoplatnom skončení konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12Csp/67/2017 bolo žalovanej zo strany Consumer Finance Holding, a.s. zaslané Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02. 07. 2017, na základe ktorého bolo žalobkyni oznámené, že dlh na základe Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka ku dňu vystavenia oznámenia predstavovala sumu v celkovej výške 5.596,68 Eur. Je teda pre súd nelogické prečo bolo žalobkyni zaslané vyššie uvedené oznámenie, v ktorom boli uplatnené nároky z právneho vzťahu, ktorý podľa tvrdenia žalovaného už mal byť predsa predošlým súdnym konaním definitívne vysporiadaný.

31) Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ako „zákon č. 250/2007 Z. z.“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

32) V prejednávanej veci sa žalobkyňa okrem určovacej žaloby domáhala aj nároku opierajúceho sa o vyššie citovaného zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.. Citované ustanovenie zákona upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatneného nároku. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú a po ďalšie funkciu sankčnú, aby dostatočne odradilo dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z nedodržavania zákonných podmienok, a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Je nepochybné, že si žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv vyplývajúcich z predpisov o ochrane spotrebiteľa touto žalobou, a preto je daný právny základ finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Súd je toho názoru, že to bol práve žalovaný kto nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predostrel žalovanej formulárovú zmluvu, ktorá nespĺňala zákonom predpísané náležitosti. Za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne na súde domohla, je priznanie finančného zadosťučinenie plne dôvodné. Relevantné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia je súd toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 2.500,- Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľov, teda pôsobí sankčne. Pri úvahe o výške finančného zadosťučinenia súd posudzoval okrem porušenia práv žalobkyne aj iné okolnosti konkrétneho prípadu, a to charakter žalobkyne ako dôchodkyne ako slabšej strany, ktorá za účelom, aby bola schopná splácať úver pracovala v zahraničí, správanie žalovaného po skončení konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12Csp/67/2017 voči žalobkyni (viď napr. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02. 07. 2017 z č. I. 5 p. v.)

ako aj to, že žalovaným subjektom je banka, jednoznačne ako strana silnejšia a právne fundovaná, vo vzťahu ku ktorej výška priznaného finančného zadosťučinenie na jednej strane nie je podľa názoru súdu likvidačná, ale na strane druhej dostatočne vysoká, aby splnila svoj účel. Vo zvyšnej časti žalobkyňou uplatneného finančného zadosťučinenia súd žalobu zamietol.

33) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí.

35) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mala žalobkyňa plný úspech a preto jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pri posudzovaní úspechu žalobkyne ohľadom II. žalobného návrhu, teda toho, ktorým sa domáhala priznania finančného zadosťučinenia súd uvádza, že sa stotožnil s názorom vyjadreným žalobkyňou v žalobe (na č. I. 4 p. v.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36) Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

37) Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

38) Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ako v spore úspešná strana je oslobodená od platenia súdnych poplatkov zo zákona, vznikla poplatková povinnosť žalovanému, preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby vo výške 249,50 Eur (súdny poplatok podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov je z určovacej žaloby vo výške 99,50 Eur a súdny poplatok podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov je z priznaného finančného zadosťučinenia vo výške 150,- Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP) .

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.